

Arrest

nr. 142 750 van 3 april 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Kruibeke, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Kruibeke van 18 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 26 februari 2013 met referentnummer REGUL X houdende vaststelling van het rolrecht.

Gezien het arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 juli 2014 waarbij de debatten worden heropend.

Gelet op de beschikking van 3 november 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de vraag tot horen van 18 november 2014.

Gelet op de beschikking van 17 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Kruibeke van 18 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel

om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

2. Over de rechtspleging

2.1 Overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bezorgt de verwerende partij, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij bij aangetekend schrijven van 15 april 2013 in kennis werd gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen. De verwerende partij heeft *in casu* geen administratief dossier noch een nota met opmerkingen neergelegd.

Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.2 De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en is evenmin vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (hierna: het koninklijk besluit van 5 december 1991) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, *Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen*, Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). *In casu* zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring duidelijk niet ontvankelijk is.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd bij aangetekend schrijven door de Raad de vraag gesteld of zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een synthesesmemorie zal worden ingediend - “geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld”. De vreemdeling is er immers “niet (...)toe gehouden zijn synthesesmemorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt

de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een syntheseseminarie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld"."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 18 november 2014 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt te worden gehoord, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 13 januari 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 3 november 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *"VzP stelt dat zij wel tijdig gereageerd heeft: het schrijven van de Raad van 31 juli 2014 werd pas ter kennis gebracht op 7 augustus 2014 waarop VzP op 14 augustus heeft gereageerd en dus binnen de termijn. Ten gronde stelt ze dat zij een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend in september 2012 waarvan de redenen tot weigering niet gegrond zijn."*

3.2 Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier."

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld."

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 31 juli 2014, waarbij aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een syntheseseminarie, op 31 juli 2014 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN, Joseph Lonckestraat 50, 9100 SINT-NIKLAAS. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 5 juli 2014 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen 12 juli 2014. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen heeft ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass.

9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

3.3 In de mate waarin de verzoekende partij betoogt dat het schrijven van de Raad van 31 juli 2014 pas op 7 augustus 2014 ter kennis werd gebracht en dat zij op 14 augustus 2014 en aldus tijdig heeft gereageerd, merkt de Raad op dat voormelde beschouwingen feitelijke grondslag missen. Nergens uit het rechtsplegingsdossier blijkt immers dat de verzoekende partij op 14 augustus 2014 – of op enige andere datum – een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen heeft ingediend. Ook ter terechtzitting brengt de verzoekende partij hiervan geen bewijs aan.

De Raad wijst er bovendien op dat de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd. Het ogenblik waarop de verzoekende partij die afwezig was op het ogenblik dat de zending haar voor de eerste keer werd aangeboden, deze zending daadwerkelijk ophaalt op het postkantoor is niet relevant (Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (II), *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 53K0772/001, 16-17).

Aangezien de verzoekende partij *in casu* binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen heeft ingediend en de verzoekende partij verder niet aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen, kan van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET